

[Poulsgaard]

lovforslaget er vi enige i, og det gælder som sagt også beslutningsforslag nr. B 125.

Maisted (FD):

Jeg takker selvfølgelig ministeren og ordførerne for en positiv holdning til lovforslaget. Det skal ikke være nogen hemmelighed – det ved de fleste jo – at jeg personlig selvfølgelig ikke har megen forstand på konkurslovgivningen, og baggrunden for, at jeg overhovedet er i stand til at fremsætte dette forslag, er en dygtig sekretærhjælp fra retsudvalget og så konkurskomiteen.

Det, der har rystet mig, når jeg har fået lagt alt det materiale på bordet, som drejede sig om folk, der var kommet galt af sted og dermed var kommet under konkursbehandling, har været den måde, folk tilsyneladende er blevet behandlet på af jurister i dette land. Jeg har fået den meget kedelige fornemmelse, at der har været tale om en stat i staten, når talen har været om advokater og jurister, og at det er kommet til udtryk på den måde, deres sager er blevet behandlet på i sø- og handelsretten.

Jeg vil godt henvise til en artikel fra Information den 16. juni 1984, hvor præsidenten fra sø- og handelsretten skulle prøve på at forsvare, hvordan vagtmestrene foretog privat vurderingsarbejde og havde en fælles kasse. Det var noget, man havde gjort i 100 år, sagde præsidenten for sø- og handelsretten, og man kunne skam ikke ændre på den slags ting, for så kom man i strid med disse personaleorganisationer. Det er et eksempel på, at den er ravende gal blot på et sådant område.

Jeg har yderligere en artikel fra 10. juli 1984 af en advokat, Ebbe Karstens, som kritiserer advokaterne sønder og sammen og minsandten bruger det udtryk, at man gerne skulle tilbage til advokaternes standard, som den har været før. Man skulle prøve på at være med til at stoppe, at disse advokater og advokatråd lavede særlige skattespekulationer via konkursboer og lavede særlige fonde, sådan at nok tjente man ikke tilsyneladende på midlerne, men så lavede man en fordeling af de midler, der kom ind, via særlige fondsdannelser. Jeg synes, at den slags ting er så rystende, at der måtte ske noget. Derfor har jeg været medvirkende ved at fremsætte lovforslaget.

Jeg forstår også, at man måske nu begynder at forstå, at det at erklære en virksomhed konkurs og det at lukke en virksomhed er det samme som at lukke en organisme. Det er kolossal nemt at lukke en virksomhed, men det vil være næsten umuligt at få den i gang igen, når man først har fået den lukket. Dertil kommer så det kedelige, at det har kunnet betale sig rent honorarmæssigt at lukke en virksomhed fremfor at sørge for, at den kørte videre.

Men jeg synes, at målet er nået, når der er en positiv holdning til spørgsmålet, og når man har indset, at det er i samfundets interesse at sørge for, at såvel fallenter som kreditorer får en reel behandling, og man ikke så meget skeler til, hvad advokaterne kan tjene i disse sager, men sørger for, at der sker en retfærdig behandling fremover, og når man altså vil være med til at gennemføre en gennemgribende lov, som fru Birgith Mogensen sagde. Det synes jeg er positivt, og dermed håber jeg på, at folketingets flertal vil gennemføre en sådan lovgivning, der tilfredsstiller samfundets krav.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om ændrede regler for salærberegning og behandling af konkursboer m.v.

(Af Torben Lund (S) m.fl.
(Fremsat 12/3 85).

Forslaget sattes til forhandling.